

Ωφελούν πνευματικά οι ταινίες με θέμα την ζωή του Χριστού;

/ [Πεμπτούσια](#)

(Προηγούμενη δημοσίευση: <http://www.pemptousia.gr/?p=166378>)

Θα αναφέρω τώρα διάφορες άλλες συμβουλές και διδασκαλίες του πατρός. Για τις λεγόμενες «φωτισμένες», λαϊκές δηλαδή γυναίκες που βλέπουν τάχα αποκαλυπτικά οράματα, οπτασίες Αγίων, μιλούν όλη την ώρα με την Παναγία κλπ, ο Γέροντας γενικά δεν έχει καλή γνώμη (αν πρόκειται για καμιά εξαίρεση, σαν τις ευλαβείς γυναίκες που οραματίστηκαν τον Άγιο Ραφαήλ, την γερόντισσα που βρήκε τον Άγιο Βλάσιο στην Αιτωλοακαρνανία κλπ, η Εκκλησία αποφασίζει σχετικά). Σε κάθε περίπτωση, προηγείται η γνώμη της Εκκλησίας. Μέχρι να αποφανθεί αυτή, καλά είναι να κρατάμε για τέτοιες περιπτώσεις, επιφυλάξεις.

Πάρα πολύ παλιά, όταν ήμουν ακόμη μαθητής του δημοτικού, ο Γέροντας με είχε ρωτήσει αν παρακολουθώ τις ταινίες με θέμα την ζωή του Χριστού (ήταν Μεγάλη Εβδομάδα). Επηρεασμένος από κάποιες αδιάκριτες απόψεις ορισμένων, ότι δηλαδή

συλλήβδην ο κινηματογράφος είναι καταδικαστέος, επειδή δεν φτάνει την αισθητική της βυζαντινής εικόνας (πράγμα βέβαια αληθινό), τον ρώτησα: «επιτρέπεται κάτι τέτοιο»; Ο Γέροντα ενέκρινε τις ευσεβείς ταινίες, που αναφέρονται στα Πάθη του Χριστού κλπ., γιατί στον πνευματικά άγονο κόσμο που ζούμε, ό,τι προβάλλει το καλό πρέπει να το εκτιμάμε. Γενικά, σε όλα χρειάζεται διάκριση.

Είχα διαβάσει σε ένα βιβλίο ότι οι σημερινοί άνθρωποι δεν λατρεύουν τον Θεό γιατί «απολαμβάνουν τους εαυτούς τους». Ρώτησα κάποτε τον Γέροντα τι θα πει αυτό. Μου είπε: « Οι σημερινοί άνθρωποι, παιδί μου, απολαμβάνουν τα χρήματά τους, τα σπίτια τους, τις ανέσεις τους κλπ.» Πράγματι, το να είναι κάποιος «επιτυχημένος» σε όλα, να χαίρεται και να καμαρώνει τον εαυτό του, αρρωστημένα (δεν μιλάμε για την γνήσια χαρά), είναι μεγάλος κίνδυνος. Μερικοί μάλιστα, σήμερα, δυστυχώς, απολαμβάνουν και τις γνώσεις τους, τις πτήσεις της διανοιάς τους, και αντί να δοξάζουν τον Θεό που τους έδωσε λογική, εφευρίσκουν διανοήματα για να πολεμήσουν τον Θεό. Ο Γέροντας μου είπε ακόμη ότι κίνδυνος υπάρχει να απολαμβάνει κανείς με άρρωστο τρόπο ακόμη και τα παιδιά του, τη γυναίκα του κλπ, αν δεν βάζει πάνω από όλα τον Χριστό, και μόνο τον Χριστό, που είναι το Έσχατο Αγαθό.

Να νιώθετε πολύ άσχημα, είπε ο Γέροντας, όταν ακούτε στον κόσμο κάποιον να βρίζει τον Χριστό και την Παναγία. Να παρεμβαίνετε, για να διορθώσετε τα πράγματα - ο λόγος αυτός ίσως φανεί βαρύς, αλλά, αν υπάρχει αγάπη για τον συνάνθρωπο, θα βγει όφελος. «Γιατί δεν επεμβαίνει κανείς όταν γίνεται κάτι τέτοιο; Δεν τον ενδιαφέρει;», ρώτησε. Και θα αναφέρω εδώ το εξής γεγονός: αφού άκουσα την συμβουλή του πατρός, συνέβη κάποιος πολύ βλάσφημος γείτονας μου να βρίσει ξανά τα θεία. Αποφάσισα να μιλήσω και διαμαρτυρήθηκα ευγενικά. Ο βλάσφημος όμως ρωτούσε με απορία: «έβρισα εγώ;». Δεν κατανοούσε ο δύστυχος την αμαρτία του, ο διάβολος τον θόλωνε για να μην την δει. Μετά όμως από αυτό συμμορφώθηκε και δεν τον ξανάκουσα να βρίζει.

Ο συντάκτης του κειμένου μας παρεκάλεσε ευγενώς να μην δημοσιευθούν τα στοιχεία ούτε τα προσωπικά ούτε του Γέροντος στον οποίον αναφέρεται. Ωστόσο τα στοιχεία και των δύο είναι γνωστά στην διεύθυνση σύνταξης της Πεμπτουσίας.

(Συνεχίζεται)